

## Nr 797

Av herr Nilsson i Tvärålund m. fl., *angående de arbetsmarknads-  
politiska flyttningsbidragen.*

(Lika lydande med motion nr 654 i Första kammaren)

Inom arbetsmarknadspolitikerna är flyttningsstödet otvivelaktigt av stor betydelse. Det utgår i form av respension, bortavistelsebidrag, starthjälp och utrustningsbidrag. I huvudsak tjänar det flyttning av arbetskraft från de sysselsättningsvaga områdena till expansionsområdena.

För flyttning till lokaliseringsområde kan i begränsad utsträckning flyttningsbidrag utgå. Det skall då enligt arbetsmarknadskungörelsen gälla personer med kvalificerad utbildning, vilka efter eget initiativ fått stadigvarande anställning vid nyetablerat eller utvidgat industriföretag i lokaliseringsområde. Ytterligare en förutsättning är att arbetskraft med den behövliga utbildningen inte kunnat erhållas i orten. Flyttningsbidraget för kvalificerad arbetskraft till lokaliseringsföretag får omfatta endast respension och bortavistelsebidrag — men sålunda inte starthjälp och utrustningsbidrag. Flyttningsstöd i riktning till lokaliseringsområde har förekommit endast i begränsad utsträckning.

Bestämmelserna om flyttningsbidrag till arbetskraft, som flyttar till lokaliseringsområde, är sålunda anmärkningsvärt restriktiva i jämförelse med vad som gäller i andra riktningen. Detta är att beklaga, särskilt i fråga om kvalificerad arbetskraft. Det kan i lokaliseringsområde vara svårt att få personer med kvalificerad yrkesutbildning. Det kan även innebära hinder för sysselsättning av icke yrkeskunnig arbetskraft. Möjligheter att förvärva kvalificerad arbetskraft har sålunda stor lokaliseringspolitisk betydelse.

Slutsatsen härav bör vara, att flyttningsstöd i sådana fall bör utgå efter samma villkor som vid flyttning från område med sysselsättningsbrist. Flyttningsbidraget bör sålunda kunna innefatta även starthjälp och utrustningsbidrag, och det bör kunna utgå även när initiativet till anställningen och flyttningen tagits av arbetsförmedlingen.

Vår bedömning är emellertid att det inte finns anledning till skilda bidragsbestämmelser för flyttning till expansionsområde och flyttning till lokaliseringsområde. Om t. ex. en norrlänning, som flyttat med flyttningsbidrag till expansionsort i mellersta eller södra Sverige, kanske efter något eller några år kan få anställning i sin hembygd i lokaliseringsområdet,

måste det anses rimligt, att också återflyttningen kan ske med hjälp av arbetsmarknadspolitiskt flyttningsbidrag, även om vederbörande inte kan anses besitta kvalificerad yrkesutbildning. Flyttningsbidrag bör alltså kunna utgå för flyttning till det lokaliseringspolitiska stödområdet enligt samma villkor som för flyttning från området. Något problem ur arbetsmarknadspolitisk synpunkt kan en sådan utformning av bestämmelserna inte medföra, eftersom det avgörande villkoret alltid är, att vederbörande faktiskt erhållit anställning.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte

medge att arbetsmarknadspolitiskt flyttningsbidrag må kunna utgå för flyttning till det lokaliseringspolitiska stödområdet enligt samma villkor som för flyttning från sagda område i enlighet med motionens syfte; samt

anhålla hos Kungl. Maj:t om utfärdande av härför erforderliga tillämpningsföreskrifter.

Stockholm den 28 januari 1970

*Jan-Ivan Nilsson (cp)*

i Tvärälund

*Bertil Jonasson (cp)*

*John Eriksson (cp)*

i Bäckmora

---